

UvA-DARE (Digital Academic Repository)

'Zorg' in het buitenland

Wijne, R.

Publication date

2013

Document Version

Author accepted manuscript

Published in

Brabant Breed

[Link to publication](#)

Citation for published version (APA):

Wijne, R. (2013). 'Zorg' in het buitenland. *Brabant Breed*, 16, 32-33.
<http://www.brabantbreed.nl/16-december-produceren>

General rights

It is not permitted to download or to forward/distribute the text or part of it without the consent of the author(s) and/or copyright holder(s), other than for strictly personal, individual use, unless the work is under an open content license (like Creative Commons).

Disclaimer/Complaints regulations

If you believe that digital publication of certain material infringes any of your rights or (privacy) interests, please let the Library know, stating your reasons. In case of a legitimate complaint, the Library will make the material inaccessible and/or remove it from the website. Please Ask the Library: <https://uba.uva.nl/en/contact>, or a letter to: Library of the University of Amsterdam, Secretariat, Singel 425, 1012 WP Amsterdam, The Netherlands. You will be contacted as soon as possible.

'ZORG' IN HET BUITENLAND

Door Rolinka Wijne van [Holla Advocaten](#)

Een analyse van het toepasselijke recht en de bevoegdheid van de rechter bij een geneeskundige behandeling in het buitenland.

Tineke uit Eindhoven wil een liposuctie van haar bovenbenen. Van een vriendin heeft zij gehoord dat een kliniek in België cosmetische behandelingen uitvoert tegen een goedkoper tarief dan in Nederland. Bovendien ligt de kliniek niet zo ver van de grens af. De vriendin zelf heeft een borstverkleining laten uitvoeren. Tineke neemt contact op met de Belgische kliniek. Niet veel later wordt bij haar de operatie verricht.

Maar dan gaat het mis. Bij Tineke wordt te veel vet weggehaald en het resultaat is een bobbelig en pijnlijk geheel. Tineke dient een klacht in bij de kliniek en vraagt om een schadevergoeding. Zij krijgt een brief terug waarin haar wordt geadviseerd een Belgische advocaat in de arm te nemen. De kliniek schrijft bovendien dat de verzochte vergoeding naar Belgisch recht moet worden afgewikkeld. Het duizelt Tineke. Als zij dit had geweten was ze wellicht liever bij een Nederlandse arts gebleven. Waar moet ze nu beginnen?

Patiënten die in een Belgische kliniek een (cosmetische) geneeskundige behandeling ondergaan, zijn niet langer een uitzondering. Net als in Nederland kunnen in België fouten worden gemaakt, kan de patiënt schade lijden en kunnen zich geschillen voordoen. Voorbeelden zijn een onjuist uitgevoerde liposuctie of een borstvergroting. De meeste patiënten zullen in de veronderstelling zijn dat hun vordering tot schadevergoeding naar Nederlands recht zal worden afgewikkeld en dat zij -mocht het zo ver komen- in Nederland kunnen procederen.

Uit de toepasselijke internationale regelgeving volgt echter dat wanneer een patiënt zich tot een in België

gevestigde kliniek wendt en de geneeskundige behandeling daar op basis van een geneeskundige behandelingsovereenkomst wordt verricht, het Belgische recht van toepassing is. De overeenkomst wordt namelijk gezien als een 'levering van een dienst' van de Belgische kliniek aan de Nederlandse patiënt. De internationale regelgeving bepaalt voor dit soort diensten dat het recht van het land waar de 'dienstverlener zijn gewone verblijfplaats heeft' van toepassing is op die overeenkomst. De kliniek is de dienstverlener en als zij in België is gevestigd, is het Belgische recht dus het toepasselijke recht. Overigens is de conclusie dezelfde wanneer de overeenkomst tussen de kliniek en de patiënt niet wordt gezien als dienstverlening. In dat geval moet worden gekeken naar het recht van het land waar degene die 'de kenmerkende prestatie verricht', haar gewone verblijfplaats heeft. Kenmerkend is de uitvoering van de behandeling, wat dus evenzeer leidt tot de toepassing van het Belgische recht.

Bovendien volgt uit de toepasselijke internationale regelgeving dat de patiënt moet verschijnen voor de Belgische rechter. Bevoegd is namelijk de rechter waar de kliniek gevestigd is of de rechter van de plaats van de dienstverlening, de Belgische rechter dus. Indien geneeskundig behandelen niet als dienstverlening zou worden beschouwd, is de conclusie wederom niet anders. In dat geval moet de plaats waar de geneeskundige behandeling moet worden verricht, bepaald worden aan de hand van het toepasselijke recht, in dit geval dus doorgaans het Belgische, zo werd vastgesteld. Ook naar Belgisch recht zal, net zoals in het Nederlandse recht, die plaats van verrichting de kliniek in België zijn.

De conclusies kunnen alleen anders zijn indien de Belgische kliniek ook een vestiging in Nederland heeft en bijvoorbeeld het eerste gesprek voor de geneeskundige behandeling of de nacontrole in Nederland plaatsvindt. In dat geval zou geredeneerd kunnen worden dat de geneeskundige behandelingsovereenkomst zich laat vergelijken met een consumentenovereenkomst, waarvoor andere regels gelden. Eén van die regels is dat de Nederlandse consument de ander kan oproepen in zijn eigen land en dat het recht van het eigen land van toepassing is. Enerzijds brengt het voorgaande met zich mee dat een patiënte zoals Tineke voor praktische problemen kan komen te staan, zoals het feit dat zij naar België zal moeten afreizen voor onderhandelingen over de schade en een eventuele procedure. Ook zal zij wellicht de hulp van een Belgische advocaat moeten inschakelen. Dit probleem kan van grotere omvang zijn als Tineke in plaats van naar België bijvoorbeeld naar Frankrijk was gegaan voor de behandeling en zij dus naar Frankrijk moet of een Franse advocaat moet inschakelen. Anderzijds brengt dit gegeven niet zonder meer met zich mee dat Tineke een slechtere juridische positie heeft dan de patiënt die zich in Nederland laat behandelen. België bijvoorbeeld, kent bij schade door een geneeskundige behandeling het voordeel van een uitkering uit het Fonds Medische Ongevallen, ook wanneer niet vaststaat dat de hulpverlener een fout heeft gemaakt. Voorts wordt de patiënt door het Fonds ondersteund bij het verhaal van schade, wanneer het Fonds meent dat de hulpverlener een fout heeft gemaakt. In Frankrijk geldt eenzelfde systeem.

Voor die patiënten die desondanks willen uitsluiten dat zij voor een andere rechter moeten verschijnen, wellicht een buitenlandse advocaat moeten inschakelen en geconfronteerd zullen worden met buitenlands recht, is het noodzakelijk dat zij vooraf met de hulpverlener bespreken dat er een 'rechtskeuze- en rechtsmachtbeding' in de behandelingsovereenkomst wordt opgenomen. Zo'n beding is geldig en maakt dat er afspraken gemaakt kunnen worden over het toepasselijke recht en de bevoegdheid van de rechter.

Gedacht kan worden aan een aantekening daartoe in het medisch dossier of een aantekening op het veelgebruikte 'informed consent' formulier. Informatie op dit punt lijkt zinvol, zeker om het niet een al te theoretische oplossing te laten zijn. Wellicht is het iets voor de huisarts of de Nederlandse Patiënten Consumenten Federatie (NPCF) om de patiënt daarop te wijzen?

Holla Advocaten
Rolinka Wijne
Beukenlaan 46
5651 CD Eindhoven

www.holla.nl

Bron: mkb.nl

Brabant Breed - meer kennis, meer zaken

Brabant Breed is een kennismagazine, opgezet voor en door ondernemers.

Reacties

Gemeenschap